

Publicerad 2008-01-06 02:07 av Rozhan

*jag antar att minnena hann ikapp mig  
du vet vem du är...*

*/ adjö*

**...Nous continuerons à rire, mais pas ensemble dans cette vie**

<I> Oändliga  
var dina vilda blå  
gränslösa,  
som få</I>

jag minns inte allt  
vi sa  
den kvällen,  
eller hur världen  
vi slumrade in i  
varje kväll,  
en tillvaro  
bortom  
stjärnfallen,  
långsamt försvann

& jag skrek mig  
visst döv  
en tisdags natt  
under eklöven i vår park,  
för jorden snurrade en gång  
i mina vener,  
så snabbt,

<I> så snabbt</I>

chéri  
min revolution,  
någon sa  
att du hade gått vidare,  
så jag gick  
för att smaka

på sekunderna  
vid ån  
& blunda in  
syrendoften  
du så stillsamt  
andades ut  
i fjol

chéri,  
jag förlorades  
någonstans  
i dina vilda blå  
en eftermiddag i maj,  
när du skrattade åt  
mina teckningar  
& gravitationen  
som höll oss från  
livet  
bortom  
stjärnfallen

& jag vet att  
det kommer en tid  
då jag släpper dig  
sötsnö,  
släpper  
dina fingertoppar,  
våra minnen  
& hur du  
en gång  
fick jorden  
att snurra  
i mina vener  
så snabbt,

<I> så snabbt...</I>

---

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Rozhan med Poeter.se id #4522 innehar upphovsrätten